

LINDSAY, D. A. en J. READ (1972) *Amer. Rev. resp. Dis.* 105, 242.
Nederlands Astma Fonds (1976) *CARA in beweging. The mast cell in relation to allergic mechanics.* (Symposia.)
SLUITER, H. J. en K. DE VRIES (1974) *Ned. T. Geneesk.* 118, 1084.

TAMMELING, G. J. en PH. H. QUANJER (1978) *Ned. T. Geneesk.* 122, 1968.
WEISS, E. B. en L. J. FALING (1968) *Ann. Allergy* 26, 545.

Juni 1978.

BRIEVEN AAN DE REDACTIE

Abortus op medische indicatie en strafrecht

CH. J. ENSCHEDÉ, TE 'S-GRAVENHAGE

Onder deze titel verscheen in 1966 van mijn hand een artikel zowel in het *Nederlands Juristenblad* (bl. 1109) als in het *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde* (bl. 1349). Mij blijkt dat dit stuk nog steeds in diverse faculteiten bij het onderwijs wordt gebruikt. Het is echter naar mijn mening, nu twaalf jaar later, op een belangrijk punt achterhaald. Ik wees destijds een weg uit de abortusdoolhof; maar we hebben die weg niet gevolgd. Sedert 1966 heeft de langdurige en vaak bittere openbare discussie rondom de legalisering van de abortus in medische kring eerder geleid tot een gistingsproces dan tot een harmonische ontwikkeling van het begrip „medische indicatie voor abortus”. Dat gistingsproces heeft meegebracht een

verlies aan samenhang en gezag van de medische ethiek op dit punt. Dat heeft weer tot gevolg dat nú, in 1978, openbaar ministerie en rechter — anders dan ik toen dacht — het vraagstuk niet zonder hulp van de wetgever meer kunnen oplossen. Het getij is verlopen. Het woord is nu aan de wetgever.

In de rubriek Binnenland is op bl. 1988 de tekst opgenomen van een artikel waarin de schrijver van deze brief zijn opvattingen meer in bijzonderheden heeft neergelegd.

Redactie

November 1978

VRAAG EN ANTWOORD

(De beantwoording van de in deze rubriek gestelde vragen berust op gegevens, ons verstrekt door daartoe geraadpleegde deskundigen)

De stralingsveiligheid van magnetron-ovens

Vraag 48. De laatste tijd zijn in de lekenpers berichten verschenen over het risico als stralingsbron van de zg. magnetron-ovens. De straling door deze apparaten verspreid zou gevaren opleveren voor de gezondheid en ook aanleiding kunnen geven tot steriliteit. Deze magnetron-ovens worden in vele restaurantbedrijven gebruikt en zij schijnen in veel artsengezinnen ook voor te komen. Kunt u mededelen om welke vorm van straling het hier precies gaat, of deze schadelijk kan zijn en hoe het bij deze apparatuur met de stralingsbescherming staat?

Antwoord. In 1975 is door de Gezondheidsraad een advies „inzake de gevaren van microgolfstraling en de daaruit afgeleide aanvaardbare stralingsniveaus” aan de minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne uitgebracht. Hierin worden normen om-

schreven die ten aanzien van constructie en lekstraling (max. 5 mW/cm² op 5 cm afstand) aan de microgolf-ovens moeten worden gesteld. Deze normen zijn gebaseerd op eveneens in het advies genoemde onderzoekresultaten en daaruit afgeleide toegestane vermogensdichtheden. De bonafide leveranciers controleren hun apparaten in de fabriek op lekstraling en boven 1 mW/cm² wordt tot afkeuring overgegaan. Aangenomen wordt dat deze straling door vervuiling in de loop van de jaren kan toenemen tot 5 mW/cm².

Wanneer men zich zorgen maakt over de lekstraling van de gebruikte microgolf-oven kan men met de arbeidsinspectie contact opnemen.

Voor onrust over de gevaren van microgolf-ovens is, gelet op de daarvoor geldende voorschriften, in het algemeen geen plaats.